

lægge på et andet sygehus. Også i andre tilfælde kan mødrehjælpsinstitutionen godkende, at indgrebet foretages på et andet sygehus, såfremt særlige hensyn til kvinden taler derfor.

§ 4. Udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse afholdes efter de gældende regler for almindelig sygdomsbehandling.

§ 5. Der kan af staten ydes kommuner eller private foreninger eller organisationer, som påtager sig organiseringen og driften af et oplysningsarbejde over for befolkningen om seksualhygiejne, refusion af udgifterne herved.

Stk. 2. Udgifterne ved ydelsen af de i stk. 1 nævnte statstilskud afholdes ved bevilling på de årlige finanslove.

§ 6. Svangerskabsforebyggende midler må kun forhandles, såfremt de er godkendt af sundhedsstyrelsen. Godkendelsen kan bl. a. betinges af, at midlerne kun forhandles fra apoteker eller udsalgssteder, der er godkendt af embedslægen efter forhandling med politiet.

Stk. 2. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som sundhedsstyrelsen autoriserer hertil.

§ 7. En læge, der afbryder en andens svangerskab i strid med § 3, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, som uden at være læge afbryder en andens svangerskab, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på den, der bistår ved den pågældendes virksomhed.

Stk. 4. Overtrædelse af bestemmelserne i § 6 eller af vilkår, der er fastsat for godkendelse efter § 6, stk. 1, straffes med bøde.

§ 8. Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må antages at være bestemt til afbrydelse af svangerskab, eller i øvrigt mod vederlag stiller sådanne genstande til rådighed, straffes med bøde, hæfte eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

§ 9. Overtrædelser, der begås af uagtsomhed, straffes ikke efter denne lov.

§ 10. Loven træder i kraft ved stadfæstelsen.

Stk. 2. Lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. ophæves.

Stk. 3. § 6 a i lov nr. 200 af 8. juni 1966, som ændret ved lov nr. 120 af 24. marts 1970, ophæves.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget svarer ganske til det forslag, som forslagsstillerne fremsatte den 4. maj 1972, og som kom til første behandling den 25. maj, men ikke nåede at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udgang. (Folketingstidende 1971-72, till. A sp. 7637, forhandlingerne sp. 5643 og 6281).

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Paragraffen, der træder i stedet for den gældende

lovs §§ 1-4, indeholder forslagets hovedregel, at en kvinde efter rådgivning frit, hvis hun ønsker det, kan få sit svangerskab afbrudt.

Til § 2.

Den foreslåede § 2 omhandler de betingelser, som samfundet stiller, for at kvinden i henhold til forslagets § 1 kan få sit ønske om svangerskabsafbrydelse opfyldt.

Svangerskab, der er opstået efter overgreb mod kvinden eller ved anden ulovlig handling, indgår under denne paragraf, og den særlige etiske indikation opretholdes ikke særskilt. Der er her især taget